

Dudová Alena
Flajšíková Jana
Gabrišová Daniela
Glossová Mária
Hermanová Jana
Hrušková Mária
Hulmanová Eva
Janíková Margita
Kopuncová Gabriela
Košinárová Olga
Kremnická Zdena
Kubran Ján
Machovičová Gabriela
Markechová Daniela
Matheová Eleonóra
Megová Larisa
Melicher Adrian
Micháleková Marta
Nagyová Marta
Nedorostová Eva
Orvinská Gabriela
Seidlová Kristína
Skyba Peter
Strženecová Mária
Sulíková Mária
Šimová Mária
Troskovičová Jana
Vavrincová Anna
Vavrovičová Terézia
Voltmanová Daniela
Výškrabková Mária
Wolleková Mária
Zemanová Dagmar

Trieda : 4. C
Triedný profesor:
Otília Jurcová
Bazalová Viera
Cigánková Olga
Dubničková Magdaléna
Enderle Ernest
Füzešiová Klára
Chromá Dagmar
Jančeková Júlia
Kasala Peter
Keri Štefan
Kociánová Mária
Koprďová Veronika
Kováč Jaroslav
Krajinská Mária
Lisiová Katarína
Lukešová Klementína
Macková - Bradáčová
Mária
Majerník Daniel
Matišicová Gabriela

Svoje štúdium ukončil v Nitre. Za Slovenského štátu pracoval na Povereníctve školstva a odtiaľ sa dostal na 1-ročný pobyt do Paríža na Sorbonnu. Tam si zamiloval i jednu z najlepších šansonierok sveta - Edith Piaf. Častokrát pri sviatočných posedeniach nechal zaznievať jej šansóny, ktorých texty sprevádzal svojím hlbokým hlasom.

Jeden rok pôsobil na hotelovej škole ako riaditeľ a potom dlhé roky bol predsedom predmetovej komisie cudzích jazykov. Spod jeho rúk vyšlo množstvo absolventov, spomedzi ktorých sa stali významní ľudia, či už v odbore alebo i v iných odvetviach. Podľa slov jeho manželky dostával pán profesor veľa ďakovných listov z domova, ale aj z celého sveta - z Francúzska, Nemecka, Ameriky, Afriky a Austrálie.

Veľmi si ho oblúbila trieda, v ktorej žiakom bol i dlhorocný riaditeľ SEŠ v Trnave, Ing. Ján Sekera, CSc. Stretávali sa so svojím triednym ovela častejšie ako každých päť rokov. K 20. výročiu maturít, 25. júna 1966, dostal prof. Jakubek originálnu pozvánku. Na jednej strane podpisy všetkých žiakov v triede a na druhej strane postava muža s veľkou sekerou s nápisom: "Uši ti obsekám." Bol to oblúbený výraz ich triedneho profesora, ktorý používal celé svoje pôsobenie na škole a všetci ho už veľmi dobre poznali ešte pred stretnutím s ním.

Svoje vedomosti si neustále dopĺňal. Cez prázdniny, keď išla celá rodina do Fedimeša (Pusté Úľany), jeden kufor mal pán profesor naplnený len knihami. Vo voľnom čase hral rád i kolky a chodil na poľovačku.

Bol jeden z prvých majiteľov auta v Piešťanoch. Prekrásna "aerovka" viesla i jeho manželku - ako nevestu vyzdobenú stužkami k oltáru. V 1942 ju predal, pretože nikto nesmel počas vojny vlastniť auto. Svojej práci bol taký oddaný, že nikdy nechýbal, ani keď bol chorý a mal teplotu, dokonca aj druhé auto poslal kúpiť manželku a nešiel sám.

Jeho manželka, pani Anna Jakubeková, mu bola vzornou ženou po celý život. Poznala ho tak dobre, že vedela plniť aj jeho myšlienky, bol jej prvý a jediný. Prv než mali svoju jedinú dcéru Mariannu, vychovávali najmladšiu sestru pána profesora Melániu, o ktorú sa vzorne starali, nechali ju vyštudovať a ona im za to zostala verná až doteraz. Nazvala svojho brata spolu s manželkou a ňou trojdielnou spojenou nádobou. A takouto spojenou nádobou bol aj so svojimi študentami. Rozdával svoje vedomosti celé dlhé roky na hotelovej škole. Študenti vedeli z nej aj brat, aj ju s ním rovnomerne napíňať tak, že nikdy nezostala a nezostane po ňom prázdná.

*Spracované na základe rozhovoru
s paní Annou Jakubekovou.
Spracovala: Mgr. Anna Gromanová*